

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Глоба О.П. Соціалізація дітей та молоді з обмеженими можливостями в умовах регіонального реабілітаційного простору. Науковий часопис. – Серія 19. – корекційна педагогіка та спеціальна психологія. – Випуск 10. – К., 2010.
2. Жбиковский Я. Физкультура и спорт как средство социальной интеграции и адаптации инвалидов: Автореф. дис. канд. пед. наук. – М., 1994. – 23 с.
3. Зверева І.Д. Соціально-педагогічна робота з дітьми та молоддю в Україні: теорія і практика: Монографія. – К.: Правда Ярославичів, 1998.
4. Іванова І.Б. Соціально-педагогічна робота з дітьми-інвалідами в системі соціальних служб для молоді: Автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.05 / Національний педагогічний університет ім. М.П.Драгоманова. – К., 1998. – 17 с.
5. Мовчан О.І. Соціально-культурна реабілітація інвалідів юнацького віку в умовах дозвілля: Автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.06. – К., 2003. – 20 с.
6. Тесленко В.В. Теорія і практика соціально-педагогічної підтримки дітей з обмеженими можливостями в промисловому регіоні: Автореф. дис. ... д. пед. наук.: 13.00.05. – Луганськ, 2007. – 42 с.

УДК: 378. 016:37.091.12:376-056.264(477) «197»

ПІДГОТОВКА СПЕЦІАЛІСТІВ-ЛОГОПЕДІВ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ УКРАЇНИ
У 70-ТІ РОКИ ХХ СТОЛІТТЯ

Потапенко О.М.

Інституту корекційної педагогіки та психології
НПУ імені М.П.Драгоманова

В статті розглядається підготовка логопедів для спеціальних шкільних та дошкільних закладів України, а також, логопедичних пунктів загальноосвітніх шкіл у 70-ті роки ХХ століття.

В статье рассматривается подготовка логопедов для специальных школьных и дошкольных учреждений, а также, логопедических пунктов общеобразовательных школ в 70-е года ХХ века

In the preparation of speech therapists is examined for the special schools and preschool establishments, for the speech therapy points of general schools in 70 years XX century.

Ключові слова: спеціальна педагогіка, дефектологічний факультет, логопедичні кадри

Ключевые слова: специальная педагогика, дефектологический факультет, логопедический кадры.

Keywords: special pedagogics, defectological department, logopedical personnel

З метою забезпечення якісного навчального процесу, протягом 70-х років при складанні нових робочих планів кафедри педагогічних факультетів керувались Постановами ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР про подальший розвиток вищої школи і середньої загальноосвітньої школи, заходами МО УРСР з поліпшення роботи педагогічних інститутів Української РСР та рішенням ХХІV з'їзду КПРС та ХХІV з'їзду КП України. Згідно вище вказаного, педагогічні інститути працюючи за новими навчальними планами і програмами, враховували досягнення науково-технічного прогресу та зміни, що відбулися у змісті середньої загальноосвітньої школи і забезпечували більш високий науково-теоретичний та практичний рівень підготовки вчителів.

1970/1971 навчальний рік ознаменувався випуском перших студентів, дефектологічного факультету Слов'янського педагогічного інституту, зі спеціалізацією «Олігофренопедагогіка і логопедія». Хоча на кафедрі працювала достатня кількість викладачів, все ж наявний склад кафедри не міг повністю охопити весь комплекс навчальної роботи і тому доводилося залучати викладачів з погодинною оплатою для читання окремих курсів медичного циклу. Так, для читання лекцій з тифлопедагогіки був запрошений доцент І.С.Моргуліс співробітник Науково-дослідного інституту педагогіки УРСР, лекції з логопедії читала доц. М.А.Савченко з Київського державного педагогічного інституту імені О.М.Горького, для читання лекцій зі спеціальної психології запросили кандидата психологічних наук з Науково-дослідного інституту дефектології м. Москва Н.І.Сгорову, лекції зі спеціальної методики географії читав доцент Київського державного педагогічного інституту імені О.М.Горького В.М.Синьов.

У навчальному році на дефектологічному факультеті Слов'янського педінституту вивчалось тридцять дві

дисципліни, з них п'ятнадцять було спеціальних з підготовки вчителя допоміжної школи і логопеда. Для поліпшення фахової підготовки спеціалістів були введені спецкурси: з методики вивчення аномальних дітей (I курс), з виготовлення наочних посібників (II курс), з методики вивчення глибоко розумово відсталих дітей (III курс), з логопедії і олігофренопедагогіки (IV курс). На III курсі студенти писали і захищали курсові роботи з олігофренопедагогіки. На IV курсі – з логопедії. Крім обов'язкових дисциплін, проводилися за планом факультативні заняття з лікувальної фізкультури з методикою фізичного виховання, школознавства, етики, естетики.

При кафедрі працював науково-методичний семінар з актуальних проблем дефектології і методики викладання, керівником якого був завідуючий кафедрою професор Н.П.Коритько та шість студентських наукових гуртків: з анатомії, фізіології, шкільної гігієни і лікувальної фізкультури, спеціальної методики арифметики, логопедії та спеціальної психології [1; 36-43].

Для навчання в Київському державному педагогічному інституті імені О.М.Горького на I курс спеціальності: олігофренопедагогіка та логопедія у 1969/1970 н.р. прийняли 50 осіб, спеціальності: сурдопедагогіка – 25 осіб, олігофренопедагогіка і праця – 25 осіб. Також відбувся набір до спецгрупи для союзних республік з Казахстану 4 особи, Азейбарджану 3 особи, Узбекистану 4 особи. На початку навчального року керівництво факультету ввело обов'язкові факультативи: «Марксистко-ленінська естетика» на IV курсі, «Атеїзм» на III курсі та «Навчальне кіно» на III курсі. За вибором студентів ввели такі факультативи як, «Фотосправа» для всіх курсів, «Етика» на I курсі, «Логопедія» на III курсі та «Каліграфія» для студентів спеціальності «Сурдопедагогіка і логопедія».

Крім того, на дефектологічному факультеті розпочали підготовку вчителів праці у школах для дітей з особливостями психофізичного розвитку [2; 4].

Протягом 1969/1970 навчального року в КДПІ імені О.М.Горького на кафедрі олігофренопедагогіки функціонували три кабінети: олігофренопедагогіки, медичних дисциплін і методики природознавства, а при кафедрі сурдопедагогіки та логопедії працювали кабінети сурдопедагогіки та логопедії, а також було створено кабінет сурдотехнічних засобів навчання, де була сконцентрована вся аудіовізуальна апаратура.

Для підготовки кваліфікованих логопедів на кафедрі працювали також викладачі з погодинною оплатою, працівники Науково-дослідного інституту педагогіки та Науково-дослідного інституту психології, вчителі спецшкіл та логопеди, які залучалися до педпрактики та практичних занять з сурдопедагогіки та логопедії.

Студенти-логопеди проходили виїзду логопедичну практику у містах Львові, Житомирі та м. Києві протягом жовтня місяця та протягом півріччя у м. Одесі, Чернівцях і Києві. Керувала педагогічною практикою Л.О.Смирнова [3; 11-12].

Робота на заочному відділі здійснювалася основним професорсько-викладацьким складом штатних працівників кафедр. Однією з форм роботи на заочному відділі була робота на консультпунктах, де консультації давали проф.А.І.Селецький, доц.К.М.Турчинська, доц.Т.К.Ульянова, доц.В.І.Басюра, доц.М.В.Рождественська, проф.О.Й.Теплицька.

На заочний відділ зараховувались лише ті студенти, які працювали за фахом. Логопедія на заочному відділі читалася на III, IV та V курсах, крім читання лекцій і проведення практичних занять, студентам надавались з кожного курсу завдання на міжсесійний період, які передбачали відвідування уроків у спецшколах.

За навчальним планом студенти проходили практику на IV і V курсах. На V курсі студенти проходили активну практику на місці вчителя, вихователя та логопеда допоміжної школи.

При підготовці кваліфікованих спеціалістів на дефектологічному факультеті КДПІ імені О.М.Горького, викладачі значну увагу приділяли предметам медичного циклу, практичні заняття з яких проводилися не лише в лабораторіях факультету, а й в лікарнях та в спеціальних школах. Практичні заняття з курсу «Анатомія, фізіологія і патофізіологія органів слуху і мови», частково проводилася в Інституті оториноларингології. Проведення практичних занять у такий спосіб давало можливість більш повно ілюструвати досить складний теоретичний матеріал та здобувати практичний досвід студентам.

Значну роль у підготовці висококваліфікованих учителів-логопедів відігравали спецсемінари. Саме на спецсемінарах вивчалися найбільш актуальні питання спеціальної педагогіки і логопедії. Важливою у якісній підготовці кваліфікованих фахівців-логопедів була педагогічна практика, яка дозволяла студентам застосовувати на практиці вивчений теоретичний матеріал [4; 34-37].

У 1970/71 н.р. на дефектологічному факультеті КДПІ імені О.М.Горького продовжували роботу спеціальні навчальні кабінети олігофренопедагогіки, сурдопедагогіки, сурдотехнічних дисциплін, логопедії та навчальна лабораторія з анатомії, фізіології та патофізіології вищої нервової діяльності.

При складанні робочих планів на 1970/71 н.р. деканат і кафедри факультету керувались постановами ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР про дальший розвиток вищої школи і про дальший розвиток середньої загальноосвітньої школи, заходами МО УРСР з поліпшення роботи педагогічних інститутів Української РСР, рішенням XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду КП України.

Відбувалися зміни і у навчальних планах, адже з 1970 року студенти навчалися за новими навчальними планами. Обговорювалися змінені навчальні програми, у зв'язку із змінами в курсах «Методики викладання арифметики», «Методики викладання географії в допоміжній школі», «Методики відбору дітей до спеціальних шкіл». Відбулися зміни і у навчальному плані зі спеціальності «Дефектологія». З переходом спецшкіл на навчання за новими навчальними програмами (1-4 класи), члени кафедри олігофренопедагогіки, при читанні спеціальних дисциплін враховували ці зміни [5; 1-25].

У зв'язку з новими експериментальними дослідженнями в галузі сурдопедагогіки та логопедії і одержаними результатами, а також змінами винесеними в навчальні плани спеціальних шкіл, було переглянуто зміст спецсемініарів для студентів випускних курсів.

З метою підготовки студентів сурдопедагогів до роботи за новими програмами в школах та з метою ознайомлення студентів з актуальними науковими проблемами, було організовано спеціальний курс з актуальних наукових проблем, для читання якого було запрошено доктора педагогічних наук зав. сектором сурдопедагогіки Н/Д інституту дефектології АПН СРСР С.О.Зикова [6; 7-26].

У 1971/1972 н.р. кафедри керувалася матеріалами з поліпшення підготовки педагогічних кадрів для допоміжних шкіл, зокрема Постановою ЦК КПРС і Ради Міністрів УРСР від 14/X – 1966 року «Про заходи про поліпшення підготовки спеціалістів і вдосконалення керівництва вищою і середньою спеціальною освітою в країні, а також Постановою ЦК КП України про роботу Київського державного університету ім. Т.Г.Шевченка і Постановою комісії Міністерства УРСР про роботу Київського державного педагогічного університету ім. О.М.Горького від 17 грудня 1966 року». Кафедра сурдопедагогіки та логопедії КДПІ імені О.М.Горького продовжувала працювати над поліпшенням теоретичної і практичної підготовки майбутніх учителів спеціальних шкіл для дітей з порушеннями слуху і мовлення. При читанні курсу «Логопедія» широко використовувалися нові досягнення в галузі логопедії, озброюючи студентів новими знаннями щодо порушень мовлення та методиками їх корекції. Практичні заняття проходили зі студентами безпосередньо в логопедичних кабінетах і спеціальних школах, що значною мірою допомагало засвоїти основні теоретичні положення з кожного розділу [7; 1-14].

Підготовка вчителів для всіх типів загальноосвітніх шкіл Української РСР здійснювалася у 9 університетах та 30 педагогічних інститутах. У 1972-73 н.р. стаціонарно навчалося у педагогічних інститутах 45,5 тис., на заочних відділеннях – 47,0 тис., студентів. З 1970-71 н.р. педагогічні інститути працювали за новими навчальними планами і програмами, які враховували досягнення науково-технічного прогресу та зміни, що відбулися у змісті середньої загальноосвітньої школи, і забезпечували більш високий науково-теоретичний і практичний рівень підготовки вчителів. У нових навчальних планах, крім вивчення циклу суспільних та спеціальних дисциплін, велика увага приділялася підвищенню рівня психолого-педагогічної підготовки майбутнього вчителя. Студенти всіх факультетів вивчали педагогічний цикл дисциплін: «Вступ до педагогіки», «Історія педагогіки», «Педагогіка школи», також психологічні курси: «Загальна психологія», «Вікова і педагогічна психологія» [8; 16-17].

Кабінет логопедії КДПІ імені О.М.Горького продовжував роботу над виготовленням дидактичного матеріалу для обстеження і корекції мовлення дітей-логопатів. Систематично протягом року організовувалася виставка «Новини логопедії». На початку 1972/73 н.р. для роботи в кабінеті було відібрано чотирнадцять дітей-логопатів, що мали різноманітні порушення мовлення та з якими працювали студенти-логопеди. До проведення практичних занять з логопедії та педагогічної практики залучалися практичні працівники зі спеціальних шкіл і логопедичних пунктів. Викладачі-логопеди працювали над удосконаленням науково-теоретичного рівня лекційного курсу з логопедії для студентів сурдопедагогів та олігофренопедагогів. Більшість лабораторних занять з логопедії проводились у спеціальних школах та логопунктах, де студенти мали можливість не лише спостерігати, а й детально обстежувати учнів спеціальних шкіл та працювати з ними самостійно.

Для формування практичних навичок та для підготовки до науково-дослідної роботи студентів, на IV курсі студенти-логопеди проходили логопедичну практику сім тижнів у дитячій поліклініці. Проходячи дану практику студенти мали можливість познайомитися з окремими тяжкими випадками мовленнєвих порушень і бути присутніми на консультаціях психоневролога і логопеда. А на V курсі студенти-логопеди 10 тижнів працювали у спеціальних дитячих садках та 8 тижнів у спеціальній школі, де мали можливість попрацювати з дітьми, що мали різні рівні порушення мовлення [9; 2-12].

У 70-х роках підготовка дефектологічних кадрів велася не лише у Київському педагогічному інституті імені О.М.Горького та у Слов'янському педінституті, а і завдяки Університету дефектологічних знань, який був відкритий за ініціативи республіканської секції дефектологів Педагогічної громадськості УРСР і Київського міського відділу народної освіти у 1973 році в м. Києві і працював уже третій рік. За час свого існування університет набув популярності серед учителів і вихователів спеціальних шкіл. До роботи в університеті були запрошені співробітники Науково-дослідних інститутів педагогіки і психології, а також викладачі кафедр олігофренопедагогіки і сурдопедагогіки педагогічного інституту імені О.М.Горького та передові вчителі і вихователі спеціальних закладів м. Києва. Курс навчання був розрахований на два роки і передбачав постійний

склад слухачів. Для вчителів і вихователів усіх типів спеціальних шкіл при університеті були організовані факультети олігофренопедагогіки, сурдопедагогіки і тифлопедагогіки, деканами яких були Г.Н.Коберник, Л.С.Стожок та І.П.Чиринова. Кожний студент на початку відвідування занять отримував листівку, в якій була викладена програма роботи університету.

На факультеті сурдопедагогіки свої лекції для педагогів шкіл глухих і слабочуючих читали такі викладачі, як член-кореспондент АПН СРСР М.Д.Ямаченко, А.М.Гольдберг, Е.П.Гроза, К.Д.Бойко і інші. Слухачі факультету олігофренопедагогіки, самого чисельного в університеті, слухали лекції професора І.Г.Єременко який також був ректором Університету дефектологічних знань, професора А.І.Селецького, К.М.Турчинської, В.М.Синьова, Н.М.Стадненко, В.К.Кузьміної. Під час навчання, студенти факультетів олігофренопедагогіки і сурдопедагогіки ознайомилися з найкращим практичним досвідом психолого-педагогічного вивчення дітей, організацією і удосконаленням навчально-матеріальної бази, професійно-трудоному навчання.

Учителі і вихователі шкіл сліпих і слабозорих на факультеті тифлопедагогіки з великою увагою прослуховували лекції зав. відділом тифлопедагогіки НДІ дефектології АПН СРСР, доктора педагогічних наук М.І.Земцової, І.С.Моргуліс, яка разом з Л.В.Курукшиною була проректором даного університету. У травні 1975 року університет здійснив перший випуск своїх слухачів, який становив 104 педагоги київських спеціальних шкіл, що тримали посвідчення про закінчення Університету дефектологічних знань [10; 91-92].

З 1974 по 1977 рік деканом дефектологічного факультету КДПІ імені О.М.Горького був професор А.І.Селецький. Протягом 1974/1975 н.р., як і в попередні роки, кафедра олігофренопедагогіки здійснювала керівництво у підготовці вчителів для допоміжних шкіл за двома спеціальностями.

За спеціальністю: «Олігофренопедагогіка», з додатковою спеціалізацією «Учитель професійно-трудового навчання». Згідно з цією спеціальністю студенти одержувати кваліфікацію вчителя загальноосвітніх дисциплін і професійно-трудової підготовки до допоміжної школи. Термін навчання тривав п'ять років. Курс «Логопедії» читався студентам на III курсі. Цей курс нараховував усього 70 годин, з яких - 20 лекційних годин і 50 лабораторних. У п'ятому семестрі студенти здавали екзамен. У дев'ятому семестрі протягом шести тижнів студенти-олігофренопедагоги проходили педагогічну практику на посаді логопеда [11; 121].

За спеціальністю «Олігофренопедагогіка» з додатковою спеціалізацією «Логопедія». Студенти одержували кваліфікацію «Учитель і логопед допоміжної школи», з терміном навчання п'ять років. Згідно з навчальним планом, курс «Логопедія» читався студентам на III, IV і V курсах. На лекційні години відводилося 160 годин, лабораторні заняття налічували 220 годин, всього на курс відводилося 380 годин. На III і на IV курсах студенти здавали екзамени, протягом навчання – заліки. Окрім логопедичної практики, яку студенти проходили на V курсі, вони писали курсові роботи з логопедії та здавали державний екзамен.

Кафедра сурдопедагогіки здійснювала навчання зі спеціалізації: «Сурдопедагогіка з допоміжною спеціальністю рідна мова і література», з кваліфікацією – сурдопедагог дошкільних закладів [11; 121].

Наказом №1 від 14 січня 1976 року розглянувши план прийому студентів до педагогічних інститутів на 1976 рік, Колегія Міністерства освіти УРСР ухвалила, що зі спеціальності «Дефектологія» до Київського державного педагогічного інституту імені О.М.Горького в 1975 та 1976 роках набирати 100 осіб на I курс, до Слов'янський педінститут 75 осіб [12; 44].

На заочну форму навчання зі спеціальності «Дефектологія» до Київського державного педагогічного інституту імені О.М.Горького в 1975 набирали 125 осіб та в 1976 році набирали 50/50 осіб на I курс, до Слов'янського педінституту у 1975 набирали 125, у 1976 – 60/30 осіб. У знаменнику були відзначені старші курси на базі вищої освіти.

Зважаючи на позитивні результати у підготовці спеціальних кадрів Київського університету дефектологічних знань, у Донецькій області в березні 1976 року було створено Обласний народний університет дефектологічних знань. Для прослуховування лекцій до університету зараховувалося по два працівники від кожної спеціальної школи, всього зарахували 62 особи. Заняття проходили один раз на місяць у м. Донецьку. Студенти, які проживали на великій відстані від м. Донецька, були звільнені від роботи в спеціальних школах на цілий день та одержували листівки з вказаним часом проведення занять. У кінці навчального року, у лютому місяці за планом університету проводився залік.

У роботі університету приймали участь викладачі дефектологічних факультетів Київського та Слов'янського педагогічного інститутів. Їхні доповіді були присвячені найбільш актуальним проблемам олігофренопедагогіки та олігофренопсихології.

Наказом Міністерства освіти Української РСР № 129 від 8 липня 1977 року кафедру «Олігофренопедагогіки» Київського педагогічного інституту імені О.М.Горького, перейменували на кафедру «Олігофренопедагогіки і психопатології», відповідно на прохання Інституту і положення про кафедри вищих навчальних закладів [13; 49].

З метою створення сприятливих умов для навчання, виховання та медичного обслуговування дітей з

вадами зору, наказом Міністерства освіти УРСР від 14 липня 1978 року №167 «Про заходи по дальшому поліпшенню навчання, виховання та медичного обслуговування дітей з вадами зору в Українській РСР», та на виконання постанови Ради Міністрів УРСР від 24 квітня 1978 року №218 «Про заходи з дальшого поліпшенню офтальмологічної допомоги населенню», до 1 грудня, керівництво Київського державного педагогічного інституту імені О.М.Горького, мало внести пропозицію про відкриття у 1979 році на дефектологічному факультеті КДПІ імені Горького спецгрупи, з підготовки тифлопедагогів для спеціальних шкіл-інтернатів для дітей з порушеннями зору [14; 40-43].

У кінці семидесятих років кількість логопедичних пунктів, дошкільних груп та закладів спеціального призначення для дітей з порушеннями мовлення значно зросла, відповідно вищі педагогічні навчальні заклади повинні були готувати потрібну кількість кваліфікованих логопедів та розробляти питання логопедичної допомоги даним закладам. Згідно наказу №11 від 25 січня 1979 року «Про стан і заходи по дальшому поліпшенню логопедичної допомоги дітям в Українській РСР» працівники кафедр дефектологічного факультету КДПІ імені О.М.Горького протягом 1980-1985 років мали забезпечити розробку актуальних питань логопедичної роботи в допоміжних школах та шкільних логопедичних пунктах [15; 33-35].

Тож, можна підсумувати, що у 70-ті роки ХХ століття, Міністерство освіти України, незважаючи на перешкоди, докладало багато зусиль для підготовки дефектологічних, і зокрема, логопедичних кадрів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. ЦДАВОВ України. – Ф.166. – Оп.15. – Спр.7967. – Арк.36-43.
2. КМДА – Ф.Р-346.- Оп. 2. – Книга 2965. – Арк. 4.
3. КМДА – Ф.Р-346.- Оп. 2. – Книга 3011. – Арк. 11-12.
4. ЦДАВОВ України. – Ф.166. – Оп.15. – Спр.7967. – Арк.36-43.
5. КМДА – Ф.Р-346.- Оп. 2. – Книга 3091. – Арк. 1-25.
6. КМДА – Ф.Р-346.- Оп. 2. – Книга 3134. – Арк. 7-26.
7. КМДА – Ф.Р-346.- Оп. 2. – Книга 3273. – Арк. 1-14.
8. ЦДАВОВ України. – Ф.166. – Оп.15. – Спр.8650. – Арк.16-17.
9. Программа педагогических институтов. Педагогическая практика студентов отделения логопедии для специальности 2111 «Дефектология» (логопедия). – Москва, 1978. – С. 2-11.
10. Капустин А.И. Народный университет дефектологических знаний на Донбасе / А.И. Капустин // Дефектология. – 1977. – №5. – С. 89-90.
11. КМДА – Ф.Р-346.- Оп. 2. – Книга 1265. – Арк. 42, 45-46.
12. ЦДАВОВ України. – Ф.166. – Оп.15. – Спр.8858. – Арк.44.
13. Капустин А.И. Проблемы, перспективы повышения квалификации педагогов специальных школ. (Из опыта работы Донецкого областного народного университета дефектологических знаний) / А.И. Капустин // Дефектология. – 1986. – №3. – С. 75-78.
14. ЦДАВОВ України. – Ф.166. – Оп.15. – Спр.8908. – Арк.49.
15. ЦДАВОВ України. – Ф.166. – Оп.15. – Спр.8951. – Арк.40-43.
16. ЦДАВОВ України. – Ф.166. – Оп.15. – Спр.8993. – Арк.33-35.

УДК 377.35:371.125:37.013.78

ПЕДАГОГІЧНА ПРАКТИКА ЯК ЗАСІБ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ КОРЕКЦІЙНИХ ПЕДАГОГІВ ДО РОБОТИ В РЕАБІЛІТАЦІЙНОМУ ЦЕНТРІ

Прядко Л. О.

Сумський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти

У статті здійснено опис удосконалення педагогічної практики майбутніх корекційних педагогів до роботи з розумово відсталими дітьми в реабілітаційному центрі шляхом детального висвітлення її кожного етапу. Особливу увагу приділено алгоритму підготовки до занять, аналізу заняття, тематиці методичних семінарів та висвітлено просвітницьку роботу майбутніх фахівців з батьками.

В статтє осуществлено описание усовершенствования педагогической практики будущих коррекционных педагогов к работе с умственно отсталыми детьми в реабилитационном центре путем